

ΜΕΓΑΛΑΙ ΩΡΑΙ
ΤΗΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ
ΤΗΣ
ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ «ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὥρῶν τῆς παραμονῆς τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς» ἐποιήθη ὑπὸ τοῦ ἱερέως Νικολάου τοῦ Μαλαξοῦ πρωτοπαπᾶ Ναυπλίου (ΙΣ΄ αἰών), περιελήφθη δὲ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ἀνδρέου καὶ Ἰακώβου τῶν Σπινέλλων γενομένην, ἐπιμελεία τοῦ Μαλαξοῦ, ἔκδοσιν τοῦ Πεντηκοσταρίου ἐν Βενετία κατὰ τὸ ἔτος 1552 καὶ εἰς τὴν ἐπανέκδοσιν αὐτοῦ, τὴν γενομένην πάλιν ἐν Βενετία ἐν ἔτει 1579.

Ὡς γνωστόν, ἡ λειτουργικὴ ἡμῶν παράδοσις γνωρίζει ἀκολουθίας μεγάλων ὥρῶν μόνον διὰ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν, τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων καὶ τὴν παραμονὴν τῶν Θεοφανείων. Εἰς τὸν κώδικα τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 7 τοῦ ΙΑ΄ αἰῶνος εὑρηνται καὶ ἀκολουθίαι μεγάλων ὥρῶν καὶ διὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην καὶ τὸ Μέγα Σάββατον (*Ἰωάννου Φουντούλη, Αἱ μεγάλαι ὥραι τῆς Μεγάλης Πέμπτης, Μεγάλης Παρασκευῆς καὶ Μεγάλου Σαββάτου, Θεσσαλονίκη 1964*). Ὁ Μαλαξὸς ἠθέλησε νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἡ ἀκολουθία τιτλοφορεῖται μὲν ὡς ἀκολουθία «τῆς παραμονῆς», προβλέπεται ὅμως ἡ τέλεσις αὐτῆς κατὰ τὴν προπαραμονὴν τῆς Πεντηκοστῆς, ἥτοι τὴν Παρασκευὴν τῆς Ζ΄ ἑβδομάδος ἀπὸ τοῦ Πάσχα. Συνέθεσε δὲ τὴν ἀκολουθίαν ταύτην στηριχθεὶς κυρίως ἐπὶ τῆς ἀκολουθίας τῶν μεγάλων ὥρῶν τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων, ὡς ἐκ τῆς συγκριτικῆς ἐξετάσεως τῶν ἰδιομέλων τῶν δύο τούτων ἀκολουθιῶν δύναται εὐχερῶς νὰ συναχθῆ. Οἱ ψαλμοί, πλὴν τοῦ ἐνὸς σταθεροῦ δι' ἐκάστην ὥραν, οἱ στίχοι καὶ τὰ προκείμενα, ἔχουν ἐπιλεγῆ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἀναφέρονται, κατὰ τὸ δυνατόν, εἰδικῶς εἰς τὸ θέμα τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πατερικῆς περὶ αὐτῶν ἐρμηνείας. Τὰ ἀναγνώσματα πάλιν

λαμβάνονται ἐκ τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης (Πράξεις - Εὐαγγέλια) καὶ ἐπιλέγονται διὰ τὸ θέμα αὐτῶν, κυρίως ἐκ τῶν ἤδη χρησιμοποιουμένων εἰς τὴν θεῖαν λατρείαν περικοπῶν (ἀναγνώσματα ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας τῆς Πεντηκοστῆς). Τὰ ἰδιόμελα καὶ τὰ λοιπὰ τροπάρια ἐποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Μαλαξοῦ.

Ἡ ἀκολουθία δημοσιεύεται ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔτους 1552 (σελ. 210-224), διαμορφουμένη κατὰ τὸ εἰς τὰς ἐκδόσεις τῶν «Κειμένων Λειτουργικῆς» ἀκολουθούμενον σύστημα. Μόνον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Γ' ὥρας ἀντικατεστάθη ἡ εὐχή «Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ...» διὰ τῆς εἰδικῶς εἰς τὴν κάθοδον τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀναφερομένης εὐχῆς τῆς Γ' ὥρας τῶν Ὁρολογίων ἡμῶν, τῆς ἀποδιδομένης εἰς τὸν Μέγαν Βασίλειον («Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην...»), ἀπηλείφθη δὲ καὶ τὸ ἐναρκτήριο τρισάγιον τῆς Θ' ὥρας, ὡς γίνεται ἐν τῇ συγχρόνῳ λειτουργικῇ πράξει καὶ ὡς πράττει καὶ ὁ Μαλαξὸς προκειμένου περὶ τῆς Γ' ὥρας.

Περὶ τῆς ἀκολουθίας ταύτης βλέπε εἰδικὴν μελέτην ἡμῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἱ μεγάλαι ὥραι τῆς παραμονῆς τῆς Πεντηκοστῆς» εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ἐπετηρίδα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, τ, Ις' (1970-71), σελ. 139-168.

Α. = Ἀναγνώστης

Δ. = Διάκονος

Ι. = Ἱερεὺς

Λ. = Λαὸς

Ψ. = Ψάλτης

* = Ἀλλαγὴ στίχου (ἐπὶ ἑμμέτρου κειμένου)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ
ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ποιηθείσα ὑπὸ Νικολάου ἱερέως τοῦ Μαλαξοῦ

Ψάλλεται ἡ τοιαύτη ἀκολουθία τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζ' ἑβδομάδος ἀπὸ τοῦ Πάσχα. Καὶ γίνεται ἡ τάξις ὡς καὶ ἐν τῇ παραμονῇ τῶν Χριστοῦ γεννῶν καὶ τῶν ἁγίων Θεοφανείων· πλήν λειτουργία οὐ γίνεται οὔτε νηστεία.

ΩΡΑ Α'

ΕΝΑΡΞΙΣ

I. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

I. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε,* Παράκλητε,* τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,* ὁ πανταχοῦ παρὼν* καὶ τὰ πάντα πληρῶν,* ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν* καὶ ζωῆς χορηγός,* ἐλθέ* καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν* καὶ καθάρισον ἡμᾶς* ἀπὸ πάσης κηλίδος* καὶ σῶσον, ἀγαθέ,* τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

A. Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς* Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν* δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν* ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,* ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,* ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,* ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,* γενηθήτω τὸ θέλημά σου* ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς* τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον* δὸς ἡμῖν σήμερον* καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,* ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν* καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,* ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

I. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

A. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐ-

τῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ λέγομεν οὐ τοὺς συνήθεις ψαλμούς, ἀλλὰ τοὺς
δηλουμένους ἔνταῦθα·

Ψαλμὸς ε΄

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς
κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς
μου καὶ ὁ Θεός μου. "Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι,
Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ'
παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς
θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ δια-
μενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνο-
μίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

"Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύ-
ριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύ-
σομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναδὸν
ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἔνε-
κα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν
ὁδόν μου.

"Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια·
ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσ-

σαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἐξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ιη΄

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ.

Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ· ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἢ ἐξοδος αὐτοῦ καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ.

Ὁ νόμος Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς· ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ, σοφίζουσα νήπια.

Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδία· ἡ ἐντολή Κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

Ὁ φόβος Κυρίου ἀγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολὺν καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά· ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου.

Ἐὰν μὴ μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός.

Κύριε, βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

Ψαλμὸς ρ'

Ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε· ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ. Πότε ἤξεις πρὸς με;

Διεπορευόμεν ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ,
τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῶ καὶ ἀ-
πλήστῳ καρδία, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς,
τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος
ἐν ὁδῶ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

Οὐ κατῶκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν
ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώ-
πιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρ-
τωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως
Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι,
ὁ Θεὸς (γ').

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ προεόρτιον τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'

Τῇ τῶν γλωσσῶν διανομῇ* νέμον τὰς χάριτας,*
τὸ Πνεῦμα ἤκει ἐπὶ γῆς,* ὡς ἐπηγγείλατο* Χρι-
στός ὁ φωτοδότης καὶ Θεός·* λαοὶ προῦπαντή-
σωμεν* ἐν φόβῳ κράζοντες αὐτῶ·* Ἐλθέ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν, Παράκλητε,* φωτίζων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Τί σε καλέσωμεν, ὦ κεχαριτωμένη;* Οὐρανόν;* ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης.* Παράδεισον;* ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.* Παρθένον;* ὅτι ἔμεινας ἄφθορος.* Ἄγνην μητέρα;* ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις* υἱὸν τὸν πάντων Θεόν.* Αὐτὸν ἰκέτευε* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ψ. ΕΙΘ' οὕτως ψάλλομεν τὰ παρόντα τροπάρια. Ἦχος πλ. δ'

Πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Σιωνίταις* νῦν ἐπεδήμησε.* δεῦτε λάβετε πάντες* Πνεῦμα σοφίας,* Πνεῦμα συνέσεως,* Πνεῦμα φόβου Θεοῦ,* τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς προῖόν.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό, ἄνευ στίχου

Εἶτα στίχος· Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Ἦχος ὁ αὐτός

Σήμερον τῶν ἀνθρώπων* ἀγιάζεται ἡ φύσις.* καὶ ἄρχεται χειροθετεῖσθαι* καὶ θείας ἱεραρχίας εἰσδέχεται βάθρα,* ἐξ ὕψους ἰσχὺν λαμβάνουσα.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός

Ὡς πῦρ κατῆλθες ἐπὶ γῆς,* Παράκλητε βασιλεῦ,* καὶ ὑλικάϊς κάραις, ἀγαθέ,* ἔζη συμπαθῶς,* ὁ ἄυλος καὶ φύσει Θεός,* τοῦ ἀγιάσαι ἡμᾶς, φιλόανθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος ὁ αὐτός

Πρὸς τὴν Σιών ἄφνω* ἤχῳ πνοῆς βιαίας* ἐπεδήμησας τοῖς σοφοῖς ἀποστόλοις,* ὦ Παράκλητε,* ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν,* χάριτας διδούς,* θησαυρὲ τῶν χαρίτων,* ἤκουσαν δὲ μέροπες καὶ συνεχέθησαν.* ἔκθαμβοι ἅπαντες γεγόνασι* καὶ ἐβόων ἀλλήλοις.* Οὐκ ἰδοὺ οὗτοι Γαλιλαῖοι;* πῶς δὲ νῦν λαλοῦσιν ἐτέραις ξέναις γλώσσαις;* Ἀλλὰ φώτισον ἡμῶν καὶ σώματα καὶ ψυχὰς* ὑμνεῖν ἀπαύστως τὰ μεγαλεῖά σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Τὸ αὐτό

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Α. Προκείμενον. Ἦχος δ'

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄριθμῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, οὓς σὺ αὐτὸς οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν· καὶ ἄξεις αὐτούς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ· καὶ καταβήσομαι καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς καὶ συναντιλήψομαι μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ καὶ οὐκ οἴσεις αὐτούς σὺ μόνος. Καὶ συνήγαγε Μωσῆς ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν αὐτούς κύκλῳ τῆς σκηνῆς. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐλάλησε πρὸς Μωσῆν καὶ παρείλετο ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους. Ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ Πνεῦμα ἐπ' αὐτούς καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ οὐκέτι προσέθεντο. Καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ· ὄνομα τῷ ἐνὶ Ἑλδὰδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδάδ· καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτούς τὸ Πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων καὶ οὐκ ἦλθον εἰς τὴν σκηνὴν· καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε τῷ Μωσεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ, λέγων· Ἑλδὰδ καὶ Μωδάδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὁ παρεστηκὼς Μωσεῖ, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, εἶπε· Κύριε Μωσῆ,

κώλυσον αὐτούς. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μωσῆς· Μὴ ζηλοῖς σύ μοι; καὶ τίς δώη πάντα τὸν λαὸν Κυρίου προφήτας, ὅταν δῶ Κύριος τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς;

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν· σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὑπέστρεψαν οἱ ἀποστολοὶ εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, Σαββάτου ἔχον ὁδόν. Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν, οὓς ἦσαν καταμένοντες ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτῆς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, σὺν γυναιξὶ καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν)· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν· ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας καὶ πρηνῆς γενόμενος ἐλάκησε μέσος καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ· καὶ γνωστὸν

ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμά, τουτέστι χωρίον αἵματος· γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν· «Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος». Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας, ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἓνα τούτων. Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουῆτος, καὶ Μαθθίαν. Καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε, καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξον, ὃν ἐξελέξω, ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα, λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Μαθθίαν καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

- Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Ι. Εἰρήνη πᾶσι.
Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
Δ. Πρόσχωμεν.
Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Ι. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα

ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἄλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἄλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι «ἐμίσησάν με δωρεάν». Ὄταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποсуναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξη λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν Πατέρα, οὐδὲ ἐμέ. Ἄλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ

ἡ ὥρα μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἄλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμέ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ, ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

Α. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΤΗΣ ΩΡΑΣ

Α. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός...(γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεῖ...

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεῖ...

Πάτερ ἡμῶν...

I. Ὅτι σοῦ ἐστίν...

A. Ἀμήν.

Τὸ κοντάκιον. Ἦχος δ'. Πρὸς τὸ Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς ἐσχάτης σήμερον* καὶ παμμεγίστης* ἑορτῆς προλάμπουσιν* ἀκτῖνες νῦν Πεντηκοστῆς* φωταγωγοῦσαι τὰ πέρατα* ἐτοιμασθῶμεν* τὸ φῶς ὑποδέξασθαι.

Κύριε ἐλέησον (μ').

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων

ἀγαθῶν. Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον· τὰ σώματα ἄγνισον· τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον· τὰς ἐννοίας κάθαρσον· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβὶμ* καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον,* σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

- I. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Α' ὥρας

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς ἀπρόσιτον καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράν-

του σου μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἀμήν.

Καὶ συνάπτομεν τὴν Γ' ὥραν.

ΩΡΑ Γ'

ΕΝΑΡΞΙΣ

Λ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς λβ'

Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι
πρέπει αἴνεσις.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν ψαλ-
τηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

Ἄσατε αὐτῷ ᾄσμα καινόν, καλῶς ψάλατε αὐ-
τῷ ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ὅτι εὐθύς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἐν πίστει.

Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ Κύριος· τοῦ
ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν
καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ
δύναμις αὐτῶν.

Συνάγων ὡσεὶ ἄσκὸν ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς
ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.

Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ
δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
οἰκουμένην.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνε-
τείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων.

Ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει· λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῶ.

Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.

Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.

Ἴδου οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῶ.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν.

Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσσαμεν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσσαμεν ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς λε'

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ·

οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὔρειν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.

Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος· οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.

Ἄνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ· παρέστη πάση ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, κακία δὲ οὐ προσώχθισε.

Κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθεια σου ἕως τῶν νεφελῶν.

Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή· ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις, Κύριε.

Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου, ὁ Θεός! οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου ἐλπιούσι.

Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία.

Μὴ ἐλθέτω μοι πούς ὑπερηφανίας καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με.

Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ψαλμὸς ν'

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου

καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσους.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰί...

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς (γ').

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Τὸ τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'

Τῇ τῶν γλωσσῶν διανομῇ* νέμον τὰς χάριτας* τὸ Πνεῦμα ἤκει ἐπὶ γῆς ὡς ἐπηγγείλατο* Χριστὸς ὁ φωτοδότης καὶ Θεός* λαοὶ προὔπαντήσωμεν* ἐν φόβῳ κράζοντες αὐτῷ* Ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, Παράκλητε,* φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰί...

Θεοτοκίον

Θεοτόκε,* σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,* ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς* σὲ ἱκετεύομεν,*
πρέσβευε, δέσποινα,* μετὰ τῶν ἀποστόλων* καὶ
πάντων τῶν ἁγίων* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ψ. Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τροπάρια. Ἦχος πλ. δ'

Τῶν ἀποστόλων καὶ μαθητῶν,* τῶν προκρί-
των καὶ ὑπὲρ πάντας* ἐκλεγέντων τοὺς ἀνθρώ-
πους,* δεδόξασται νυνὶ ὁ χορός,* ὅτε ἐνεδύσαντο
θείαν ἰσχὺν* τὴν ἐξ ὕψους τοῦ Πνεύματος* καὶ
χαρισμάτων ἐμπλησθεὶς ἀρρήτων* ἐπὶ τῇ προσ-
ψαύσει κορυφῶν τῇ φρικώδη,* ἁγιασμοῦ πλημ-
μύρα,* τῆς πίστεώς τε βάθρον,* ἱερωσύνης κρη-
πίς ἀσφαλῆς* καὶ φῶς τοῦ κόσμου ἐδείχθη.

Δις ᾠστιχον

Στίχ. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν, Κύριε, ὀδη-
γήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Ἦχος δ'

Ἡ Τριάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν,* εἰς πάντα κόσμον
σήμερον* ἀδιαιρέτως συνδοξάζεται,* Πατὴρ, ὁ
Υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα,* θεαρχία ἡ ὑπέρθεος*
τὸ Πνεῦμα πυρίνων γλωσσῶν γὰρ ὡς ἐν εἶδει*
κατῆλθεν οὐρανόθεν* καὶ Υἱοῦ τὴν σάρκωσιν*
καὶ Πατρὸς τὴν θείαν ὑπόστασιν* τοῖς ἀνθρώ-
ποις ἐπιστώσατο.

Στίχ. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,

ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Πάλιν τὸ αὐτὸ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος πλ. α'

Ἐρχόμενος ἐξ οὐρανοῦ* ἐπὶ τὴν γῆν, ἀόριστε,*
ἀνελκύσαι θέλων,* Παράκλητε, ἀνθρώπους εἰς
τὰ ἄνω* καὶ τὴν ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν* ταῖς δει-
ναῖς ἐξαπάταις τοῦ ὄφεως* καθάραι καὶ λαμπρύ-
ναι* τοῖς βροτοῖς πεφανέρωσαι.* τοῖς γὰρ θείοις
μύσταις* πυρὸς ἐν εἶδει νῦν ἐπέστης.* Ἄλλ'
οἴκησον ψυχαῖς ἡμετέραις* σαυτόν, φιλόνητο.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων· ἀμήν.

Τὸ αὐτὸ

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Α. Προκείμενον. Ἦχος δ'

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ
εὐθείᾳ.

Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Τάδε λέγει Κύριος· Τὰ τέκνα Σιών χαίρετε καὶ
εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἔδω-
κεν ὑμῖν βρώματα εἰς δικαιοσύνην· καὶ βρέξει
ὑμῖν ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν·

καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου καὶ ὑπερεκ-
χυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου· καὶ ἀν-
ταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν, ὧν κατέφαγεν
ἡ ἀκρίς καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμψη
καὶ ἡ δύναμις μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς
ὑμᾶς· καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες καὶ ἐμπλησθήσεσθε
καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν,
ὃς ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια, καὶ οὐ μὴ κα-
ταισχυθῆ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐπι-
γνώσεσθε, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι καὶ
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν
ἐμοῦ· καὶ οὐ μὴ καταισχυθῆ ἔτι ὁ λαός μου εἰς
τὸν αἰῶνα. Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἐκχεῶ ἀπὸ
τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα καὶ προ-
φητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ
οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται
καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται. Καὶ γε
ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου,
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύ-
ματός μου καὶ προφητεύσουσι· καὶ δώσω τέρατα
ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω,
αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος με-
ταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα,
πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ
ἐπιφανῆ· καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ
ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν· σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν
τοῖς ἑνδεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπε-

φθέγγατο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας· ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ· «Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις (λέγει ὁ Θεός), ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται. Καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου καὶ προφητεύσουσι. Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται».

- Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
- Ι. Εἰρήνη πᾶσι.
- Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.
- Ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
- Δ. Πρόσχωμεν.
- Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
- Ι. Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν

οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἃν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἃν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται.

Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΤΗΣ ΩΡΑΣ

Α. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός· εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Ἄγιος ὁ Θεός...(γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Πάτερ ἡμῶν...

Ι. Ὅτι σου ἔστιν...

Α. Ἀμήν.

A. Τὸ κοντάκιον. Ἦχος δ΄ Πρὸς τὸ Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς ἐσχάτης σήμερον* καὶ παμμεγίστης* ἑορ-
τῆς προλάμπουσιν* ἀκτῖνες νῦν Πεντηκοστῆς*
φωταγωγοῦσαι τὰ πέρατα* ἐτοιμασθῶμεν* τὸ
φῶς ὑποδέξασθαι.

Κύριε, ἐλέησον (μ').

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεί...

Τὴν τιμιωτέραν...

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

I. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...

Καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Γ' ὥρας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδω-
κὼς τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύ-
ματος δωρεὰν τοῖς σοῖς μαθηταῖς καὶ ἀποστό-
λοις καταπέμψας καὶ τὰ τούτων χεῖλη ἐκ πυρί-
νων γλωσσῶν διανοίξας δυνάμει σου, διάνοιξον
καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰ χεῖλη καὶ δίδαξον
ἡμᾶς, πῶς δεῖ καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι.
Κυβέρνησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὁ εὐδῖος τῶν χει-
μαζομένων λιμῆν, καὶ γνώρισον ἡμῖν ὁδόν, ἐν
ᾗ πορευσόμεθα. Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις ἡμῶν καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ τὸ τῆς
διανοίας ἡμῶν στήριξον ὀλισθηρόν, ἵνα καθ'
ἐκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ
πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενοι, καταξιωθῶμεν
ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου καὶ τῆς σῆς αἰὲ μνημο-

νεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων τοῖς ἀνθρώποις παρουσίας καὶ μὴ τοῖς φθιρομένοις τοῦ κόσμου τούτου ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῆς τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν· ὅτι εὐλογητὸς καὶ αἰνετὸς ὑπάρχεις ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν ζ' ὄραν.

ΩΡΑ Σ'

ΕΝΑΡΞΙΣ

Λ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς μζ'

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ, εὐρίζω ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς.

"Ὁρη Σιών τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

"Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διήλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν· ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσίς. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐπελάβομεν, ὁ Θεός, τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

Κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεός, οὕτω καὶ ἡ αἰ-

νεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου.

Εὐφρανθήτω ὄρος Σιών καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε.

Κυκλώσατε Σιών καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγῆσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγῆσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψαλμὸς νς'

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με· ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθη ἡ ἀνομία.

Κεκράζομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.

Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.

Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου καὶ κατέ-

καμψαν τὴν ψυχὴν μου· ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον· καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν.

Ἐτοιμὴ ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἔτοιμὴ ἡ καρδιά μου· ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ἐψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Ψαλμὸς 4'

Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ἐψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀύλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ

ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρὸς με καὶ ἑπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ...

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς (γ').

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'

Τῇ τῶν γλωσσῶν διανομῇ* νέμον τὰς χάριτας* τὸ Πνεῦμα ἤκει ἐπὶ γῆς,* ὡς ἐπηγγείλατο* Χριστὸς ὁ φωτοδότης καὶ Θεός* λαοὶ προὔπαντήσωμεν* ἐν φόβῳ κράζοντες αὐτῷ* Ἐλθέ καὶ

σκήνωσον ἐν ἡμῖν, Παράκλητε,* φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεῖ...

Θεοτοκίον

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν* διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα,* σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον,* Θεοτόκε παρθένε.* πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις μητρὸς* πρὸς εὐμένειαν δεσπότης.* Μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας, ἢ πάνσεμνος,* ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ* καὶ σώζειν δυνάμενος,* ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν* καταδεξάμενος.

ΤΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ψ. ΕΙΘ' οὕτως ψάλλομεν τὰ παρόντα ιδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'

Τάδε λέγει Πέτρος πρὸς τοὺς πέριξ ὄχλους.* Ὡ ἄνδρες, ὑμῖν γνωστὸν ἔστω,* ὡς ὀρθῶς οὐ νομίζετε* ὅτι γλεύκους ἐπλήσθημεν* τρίτη ὥρα γὰρ ἔνεστιν.* ἀλλὰ τοῦτό ἐστιν Ἰωὴλ ὁ προέφη.* Καὶ ἔσται ἐν ἐσχάταις* σαφῶς ἡμέραις, λέγει Κύριος,* ἐκχεῶ ἐπὶ πᾶσαν* σάρκα ἐκ τοῦ Πνεύματός μου* καὶ δώσω προφητεύειν υἱοῖς τε καὶ νεάνισι,* πρεσβύταις, ἑμοῖς δούλοις.* καὶ τέρατα παρέξω* εἰς σωτηρίαν κόσμου* καὶ πᾶς ἐπικαλούμενος* τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον* Κυρίου σωθήσεται.

Πάλιν τὸ αὐτό, ἄνευ στίχου

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἦχος πλ. β'

Σήμερον δεσποτική προθεσμία* πέρας λαβεῖν ἐπείγεται.* Ἴδου γὰρ ἐγώ,* φησὶ Χριστός, ὧ μύσται μου,* ἀποστελῶ Πατὴρ τὴν ἐπαγγελίαν.* ὑμεῖς δὲ νῦν ἐν τῇ πόλει* ὁμοῦ καθίσατε Ἱερουσαλήμ,* ἕως οὗ ἐξ ὕψους ἐνδύσησθε δύναμιν,* ἵνα ὑμεῖς προγονικῆς* δι' αὐτῆς ἀκαθαρσίας λυτρωσάμενοι,* κόσμον φωτίσητε.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πάλιν τὸ αὐτὸ

Δόξα Πατρί...

Ἦχος πλ. α'

Τί νῦν ἐναλλάττετε τὸν λόγον,* μύσται Λόγου;* τί δὲ τὴν φωνὴν ἀλλοιοῦτε* καὶ οὐ λαλεῖτε ἐν διαλέκτῳ συνήθει,* Οὐράνιον δῶρον, φασί,* τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις,* ἐξαισίον καὶ φρίκης καὶ θαύματος ἀνάπλεων,* ὅτι μιᾷ γλώσση τὰς πάντων ἔθνῶν λαλοῦμεν* καὶ ἄυλον πῦρ ὑπὲρ ἔννοιαν δεδεγμένοι,* μεριζόμενον ὡσπερ εἰς ποταμούς πυρφόρους,* φῶς καὶ δρόσον ὁμοῦ ἐπαισθανόμεθα ξένως.* συμμαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ προφήτης* ἐν Πνεύματι θείῳ βοῶν* ὅτι· «Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω».* Διό, πιστοί, βοήσωμεν.* Παράκλητε ἀγαθέ,* ὁ φωτίσας τοὺς ἀνθρώπους, δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Τὸ αὐτὸ

Α. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Τάδε λέγει Κύριος· Λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρὸν καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν· καὶ καθαριῶ ὑμᾶς καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ὑμῖν· καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην· καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ποιήσω, ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε καὶ ποιήσητε· καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαὸν καὶ γὰρ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν· σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον, μετεκαλέσατο τοὺς

πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου. Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες, ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἓνα ἕκαστον. Καὶ τανῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ἡμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα. Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὔσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· «Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν». Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

- Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.
Ι. Εἰρήνη πᾶσι.
Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνά-

γνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν.

Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ι. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὦν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ Προφῆταις καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ἑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ’

ὕμᾱς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτούς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς, διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοί, προσκυνήσαντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΤΗΣ ΩΡΑΣ

Α. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ἁγιος ὁ Θεός...(γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰί...

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰί...

Πάτερ ἡμῶν...

Ι. Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Α. Ἀμήν.

Τὸ κοντάκιον. Ἦχος δ'. Πρὸς τὸ Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς ἐσχάτης σήμερον* καὶ παμμεγίστης* ἑορ-
τῆς προλάμπουσιν* ἀκτῖνες νῦν Πεντηκοστῆς*
φωταγωγοῦσαι τὰ πέρατα* ἐτοιμασθῶμεν* τὸ
φῶς ὑποδέξασθαι.

Κύριε, ἐλέησον (μ').

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεί...

Τὴν τιμιωτέραν...

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

I. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...

Καὶ τὴν εὐχὴν τῆς 5' ὥρας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτί-
σεως δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου
ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ
τοῦ γένους ἡμῶν καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σταυ-
ροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρ-
ρήξας καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ
ἐξουσίας τοῦ σκότους· αὐτός, δέσποτα φιλόθρω-
πε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς
εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις
καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκο-
τεινοῦ παραπτώματος καὶ πάντων τῶν κακῶσαι
ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.
Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν
καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους

ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου
τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς, ἵνα, πρὸς σὲ διὰ παντός
ἀτενίζοντες καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι,
σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἶδιον κατοπτεύοντες φῶς,
ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐ-
χαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ σὺν
τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Καὶ συνάπτομεν τὴν Θ΄ ὥραν.

ΩΡΑ Θ'

ΕΝΑΡΞΙΣ

Λ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς 45'

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ·
εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλάι.

Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ· δικαιοσύνη
καὶ κρῖμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ φλο-
γιεῖ κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

Ἐφαναὶ αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ· εἶ-
δε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου
Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐ-
τοῦ καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς
γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐ-
τῶν· προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ.

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών καὶ ἠγαλλιά-
σαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν
κριμάτων σου, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν,
σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς.

Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον μισεῖτε πονηρά·

φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ,
ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ
καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐξομο-
λογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρμβ΄

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώ-
τισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσά-
κουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐτα-
πείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος
καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ
μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦ-
μά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' ἐμοῦ
καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου,
ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι,
ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς
σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζή-
σεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις
τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Ψαλμὸς πε΄

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου,
ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι· σῶσον
τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι
ὅλην τὴν ἡμέραν.

Εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς
σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πο-
λυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου καὶ
πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι
ἐπήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου.

Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ ἀεί...

Ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα. Δόξα σοι,
ὁ Θεὸς (γ').

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'

Τῇ τῶν γλωσσῶν διανομῇ* νέμον τὰς χάριτας*
τὸ Πνεῦμα ἤκει ἐπὶ γῆς,* ὡς ἐπηγγείλατο* Χρι-
στὸς ὁ φωτοδότης καὶ Θεός.* λαοὶ προὔπαντή-
σωμεν* ἐν φόβῳ κράζοντες αὐτῷ.* Ἐλθέ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν, Παράκλητε,* φωτίζων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεῖ...

Θεοτοκίον

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου* καὶ σταύ-
ρωσιν ὑπομείνας, ἀγαθέ,* ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον
σκυλεύσας* καὶ ἔγερσιν δείξας, ὡς Θεός,* μὴ
παρίδῃς οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου.* δεῖξον τὴν
φιλανθρωπίαν σου, ἐλεῆμον.* δέξαι τὴν τεκοῦσάν
σε Θεοτόκον,* πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν* καὶ
σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν,* λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΤΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ψ. Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα. Ἦχος βαρὺς

Θάμβος ἦν κατιδεῖν* τὸ πᾶσαν δύναμιν οὐ-
ρανῶν* Πνεῦμα Θεοῦ στερεῶσαν* ἤχῳ πνοῆς
βιαίας* καὶ γλώσσαις ἐν πυρίναις* ἐρχόμενον
ὑπόθεν* καὶ χορεῖται νόων ἐξεπλήττοντο* καὶ

δῆμοι βροτῶν,* μεθ' ὧν προσκυνουῖμέν σε·* σω-
σον ἡμᾶς.

Δίς, ἄνευ στίχου

Στίχ. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει
με ἐν γῆ εὐθεία.

Ἦχος β'

Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον* τῶν μυστῶν ὁ
χορὸς* τὸ θεῖον Πνεῦμα* ἐβόα θεωρῶν.* Ἴδε
ἡ ἐκπλήρωσις τῆς θείας* παραγέγονε νῦν φωνῆς.*
ἰδοὺ ἄλλος ἡμῖν Παράκλητος* ἐπεδήμησεν ἐπὶ
γῆς,* ὡς προέφησεν ὁ Χριστός,* δι' ἄφατον ἔλε-
ος.* καὶ ἀντὶ νόμου χάριν ἐπισφραγίζεται.* ἀντὶ
πλακῶν δὲ καρδίας ἐγκαινίζεται* διὰ τῆς χάρι-
τος τῆς θείας παρουσίας αὐτοῦ.* Λοιπὸν δεῦτε
συμφώνως* αὐτὸ δοξολογήσωμεν,* σὺν Πατρὶ
καὶ Υἱῷ, ὡς συνάναρχον.

Στίχ. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Πάλιν τὸ αὐτὸ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν.

Ἦχος πλ. α'

Ἀναγινώσκεται δὲ πρότερον τὸ παρὸν τροπάριον με-
γαλοφώνως ὑπὸ τοῦ κανονάρχου, εἶτα ψάλλεται ὑπὸ
τῶν δύο χορῶν

Τὴν χάριν σου τὴν ἐκχυθεῖσαν* ἐν θεοφόροις

κορυφαῖς ταῖς τῶν μυστῶν,* δι' ἧς καὶ φωστῆ-
ρας αὐτοὺς τοῦ κόσμου ἀνέδειξας,* ἔκχεον καὶ
ἐν ἡμῖν,* Παράκλητε βασιλεῦ,* ὡς τῶν χαρίτων
πέλων πηγῆ,* καὶ γὰρ σήμερον Θεὸς τῶν ἀπάν-
των* ὑπ' αὐτῶν μεμαρτύρησαι.* τὸν φωτισμὸν
σου πάλιν δέ* τὸν ἐπιλάμψαντα τούτοις ἀπορ-
ρήτως* ὡς ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν* νῦν κα-
τάπεμψον, Ὑψιστε, ἐφ' ἡμᾶς* ἕλεως ἡμῖν πᾶσι
γινόμενος.* καὶ δεῦρο μείνον ἐν ἡμῖν,* καθαγια-
ζων παγκλήρως* καὶ διασώζων τοὺς προσκυ-
νοῦντάς σε.

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Α. Προκείμενον. Ἦχος δ'

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς
ἀπ' ἐμοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ εἶνεκεν ἔχρισέ με·
εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσθαι
τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰ-
χμαλώτοις ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· καλέ-
σαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν καὶ ἡμέραν ἀνταπο-
δόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν· παρακαλέσαι πάντας
τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών
δόξαν ἀντὶ σποδοῦ, ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς

πενθοῦσι, καταστολήν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκη-
δίας· καὶ κληθήσονται γενεὰ δικαιοσύνης, φύ-
τευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν
ἐρήμους αἰωνίους, ἐξηρημωμένας τὸ πρότερον·
ἐξαναστήσονται καὶ ἀνακαινιοῦσι πόλεις ἐρήμους,
ἐξηρημωμένας ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Καὶ ἤξου-
σιν ἄλλογενεῖς, ποιμαίνοντας τὰ πρόβατά σου
καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρές καὶ ἀμπελουργοὶ ὑμῶν·
ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ
Θεοῦ ἡμῶν. Ῥηθήσεται ὑμῖν· Ἰσχὺν ἐθνῶν κατέ-
δεσθε καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμαστήσεσθε·
ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὑμῶν τῆς διπλῆς καὶ ἀντὶ τῆς
ἐντροπῆς, ἀγαλλιάσεται ἡ μερίς αὐτῶν· διὰ τοῦ-
το τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κληρονομήσουσι
καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν.
Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ
μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν
μόχθον αὐτῶν δικαίους καὶ διαθήκην αἰώνιον
διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς
ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν
ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· καὶ ὁ ὄρων αὐτοὺς ἐπιγνώ-
σεται αὐτούς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα εὐλογημένον
εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ καὶ εὐφροσύνη εὐφραν-
θήσονται ἐπὶ Κύριον.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν· σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντη-
κοστῆς, ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν
ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἦχος ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλή-

ρωσεν ὅλον τὸν οἶκον, οὓς ἦσαν καθήμενοι. Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῆ ἰδία διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοῦ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδία διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ἧ ἔγεννήθημεν; Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμίται καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἄραβες ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

- Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
- Ι. Εἰρήνη πᾶσι.
- Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.
- Ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
- Δ. Πρόσχωμεν.

Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ι. Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε, λέγων· Ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιτίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ Γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γινῶ τί ποιεῖ;

Ἐπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῶ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεῖνῃσον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΤΗΣ ΩΡΑΣ

Α. Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν δι' Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός...(γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰί...

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰί...

Πάτερ ἡμῶν...

Ι. Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Α. Ἀμήν.

Τὸ κοντάκιον. Ἦχος δ'. Πρὸς τὸ Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς ἐσχάτης σήμερον* καὶ παμμεγίστης* ἑορτῆς προλάμπουσιν* ἀκτῖνες νῦν Πεντηκοστῆς* φωταγωγοῦσαι τὰ πέρατα* ἐτοιμασθῶμεν* τὸ

φῶς ὑποδέξασθαι.

Κύριε, ἐλέησον (μ').

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεί...

Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ...

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

I. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...

Καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Θ' ὥρας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου· ἠμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν καὶ οὐκ ἐσμεν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν

φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα καὶ σοὶ ζήσωμεν, τῷ ἡμέτερῳ δεσπότη καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινή εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Καὶ συνάπτομεν τὰ Τυπικά, χύμα.

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ

A. Ψαλμὸς ρβ'

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέ-

λεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησιεύει.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτίζει πατὴρ υἱούς, ὠκτίρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύι, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ψαλμὸς ρμε'

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρῖμα τοῖς ἀδικουμένοις, δίδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς· Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους· Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς* καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ* ἀθάνατος ὑπάρχων* καὶ καταδεξάμενος* διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν* σαρκωθῆναι* ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου* καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας* ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας* σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,* θανάτῳ θάνατον πατήσας* εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος,* συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ* καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,* σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ μακαρισμοὶ

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην,
ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν
ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ
εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν
ἐμοῦ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς
οὐρανοῖς.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεί...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος* ὑμνεῖ σε καὶ λέγει.* "Ἅγιος, ἅγιος,
ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,* πλήρης ὁ οὐρανὸς* καὶ ἡ γῆ τῆς
δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ
πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος* ὑμνεῖ σε καὶ λέγει.* "Ἅγιος, ἅγιος,
ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,* πλήρης ὁ οὐρανὸς* καὶ ἡ γῆ τῆς
δόξης σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἀγίων ἀγγέλων* καὶ ἀρχαγγέλων* μετὰ πασῶν
τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων* ὑμνεῖ σε καὶ λέγει.* "Ἅγιος,
ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,* πλήρης ὁ οὐρανὸς* καὶ ἡ
γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεί...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν,* Πατέρα παντοκράτορα,* ποιη-
τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,* ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.*

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,* τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ
τὸν μονογενῆ,* τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα* πρὸ πάν-
των τῶν αἰώνων* φῶς ἐκ φωτός,* Θεὸν ἀληθινόν* ἐκ Θεοῦ
ἀληθινοῦ* γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα,* ὁμοούσιον τῷ Πα-
τρὶ,* δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.* Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώ-
πους* καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν* κατελθόντα ἐκ τῶν
οὐρανῶν* καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου* καὶ Μα-
ρίας τῆς παρθένου* καὶ ἐνανθρωπήσαντα.* Σταυρωθέντα
τε ὑπὲρ ἡμῶν* ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου* καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα* καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,* κατὰ τὰς Γρα-
φάς.* Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς* καὶ καθεζόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς* καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης*
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς,* οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος.* Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,* τὸ Κύριον,* τὸ ζω-
ποιόν,* τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον,* τὸ σὺν Πατρὶ
καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον* καὶ συνδοξαζόμενον*, τὸ
λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.* Εἰς μίαν, ἁγίαν,* καθολικὴν*
καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.* Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.* Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν* καὶ
ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος* ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα
ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ
ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν
καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν...

I. Ὅτι σοῦ ἐστίν...

A. Τῆς ἐσχάτης σήμερον* καὶ παμμεγίστης* ἑορτῆς προλάμπου-
σιν* ἀκτῖνες νῦν Πεντηκοστῆς* φωταγωγοῦσαι τὰ πέρατα*
ἐτοιμασθῶμεν* τὸ φῶς ὑποδέξασθαι.

Κύριε, ἐλέησον (μ').

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος (γ').

Καὶ τὸν λγ' ψαλμὸν

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἰ-
νεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν
πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα
ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων
αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος
ἄνθρωπος, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ
ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες
τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν
ἀγαθὰς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ
μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον εἰ-
ρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν
αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακά, τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν

καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρὸς καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ'). Εὐλόγησον.

I. Τὴν ἀπόλυσιν

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὀσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων

τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Λ. Ἀμήν.